

EUROPAPARLAMENTS- OG RÅDSDIREKTIV (EU) 2019/789**av 17. april 2019****om fastsettelse av regler for utøvelsen av opphavsrett og nærstående rettigheter som får anvendelse på visse nettbaserte overføringer fra kringkastingsforetak og videresending av radio- og fjernsynsprogrammer, og om endring av rådsdirektiv 93/83/EØF**

EUROPAPARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPEISKE UNION HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte, særlig artikkel 53 nr. 1 og artikkel 62,

under henvisning til forslag fra Europakommisjonen,

etter oversending av utkast til regelverksakt til de nasjonale parlamentene,

under henvisning til uttalelse fra Den europeiske økonomiske og sosiale komité⁽¹⁾,

etter samråd med Regionkomiteen,

etter den ordinære regelverksprosedyren⁽²⁾ og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å bidra til at det indre marked skal virke på en tilfredsstillende måte er det nødvendig å øke utbredelsen i medlemsstatene av radio- og fjernsynsprogrammer fra andre medlemsstater til beste for brukere i hele Unionen ved å forenkle lisensieringen av opphavsrett eller nærstående rettigheter for verk og andre vernede arbeider i sendinger av visse typer radio- og fjernsynsprogrammer. Radio- og fjernsynsprogrammer er et viktig middel for å fremme kulturelt og språklig mangfold og sosial utjevning og for å øke tilgangen til opplysninger.
- 2) Utviklingen av digital teknologi og internett har forandret distribusjonen av og tilgangen til radio- og fjernsynsprogrammer. Brukerne forventer i økende grad å få tilgang til radio- og fjernsynsprogrammer, både direkte sendte og på bestilling, gjennom tradisjonelle kommunikasjonskanaler, for eksempel satellitt eller kabel, og også gjennom nettbaserte tjenester. Kringkastingsforetakene tilbyr derfor, i tillegg til egne sendinger av radio- og fjernsynsprogrammer, i stadig økende grad nettbaserte tjenester knyttet til slike sendinger, for eksempel samsending (simulcasting) og tidsforskutte tjenester (catch-up-tjenester). Operatører av videresendingstjenester, som samler radio- og fjernsynssendinger i pakker og tilbyr dem til brukerne samtidig med den opprinnelige overføringen av disse sendingene i uendret og uavkortet form, bruker forskjellige teknikker til videresending, for eksempel kabel, satellitt, digitale bakkebaserte nett og mobile eller lukkede IP-baserte nett, samt åpent internett. Videre har operatører som distribuerer radio- og fjernsynsprogrammer til brukere, forskjellige måter å få tilgang til de programbærende signalene fra kringkastingsforetakene på, herunder ved hjelp av direkte injeksjon. Brukerne etterspør i økende grad tilgang til radio- og fjernsynssendinger som ikke bare kommer fra deres egen medlemsstat, men også fra andre medlemsstater. Slike brukere omfatter medlemmer av språklige minoriteter i Unionen, samt personer som bor i en annen medlemsstat enn sin hjemstat.

⁽¹⁾ EUT C 125 av 21.4.2017, s. 27.

⁽²⁾ Europaparlamentets holdning av 28. mars 2019 (ennå ikke offentliggjort i EUT) og rådsbeslutning av 15. april 2019.

- 3) Kringkastingsforetakene overfører mange timer med radio- og fjernsynsprogrammer hver dag. Disse programmene har en rekke forskjellige innhold, for eksempel audiovisuelle verk, musikk, litteratur eller grafiske verk, som er vernet i henhold til unionsretten ved opphavsrett eller nærstående rettigheter eller begge deler. Det fører til en kompleks prosess med klarering av rettighetene til en rekke rettighetshavere og for forskjellige kategorier av verk og andre vernede arbeider. Ofte må rettighetene klareres i løpet av kort tid, særlig ved forberedelser til for eksempel nyhets- og aktualitetsprogrammer. For å gjøre sine nettbaserte tjenester tilgjengelige på tvers av landegrensene, må kringkastingsforetakene ha de nødvendige rettighetene til verk og andre vernede arbeider for alle relevante territorier, noe som gjør det enda vanskeligere å klarere slike rettigheter.
- 4) Operatører av videresendingstjenester tilbyr vanligvis flere programmer som omfatter en rekke verk og andre vernede arbeider og har svært kort tid på seg til å innhente de nødvendige lisensene, og har derfor en betydelig byrde i forbindelse med klarering av rettigheter. Opphavere, produsenter og andre rettighetshavere risikerer også at deres verk og andre vernede arbeider brukes uten tillatelse eller betaling av et passende vederlag. Slikt vederlag for videresending av deres verk og andre vernede arbeider er viktig for å sikre at det tilbys et mangfoldig innhold, som også er i forbrukernes interesse.
- 5) Rettighetene til verk og andre vernede arbeider er harmonisert, blant annet ved europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/29/EF⁽³⁾ og europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/115/EF⁽⁴⁾, som fastsetter et høyt vernenivå for rettighetshavere.
- 6) Rådsdirektiv 93/83/EØF⁽⁵⁾ forenkler satellittkringkasting og videresending via kabel over landegrensene av radio- og fjernsynsprogrammer fra andre medlemsstater. Bestemmelsene i nevnte direktiv om overføringer fra kringkastingsforetak er imidlertid begrenset til satellittbaserte overføringer og får derfor ikke anvendelse på nettbaserte tjenester tilknyttet sendinger. Videre er bestemmelsene om videresending av radio- og fjernsynsprogrammer fra andre medlemsstater begrenset til samtidig, uendret og uavkortet videresending via kabel eller mikrobølgesystemer og omfatter ikke videresending ved hjelp av annen teknologi.
- 7) Levering over landegrensene av nettbaserte tjenester tilknyttet sendinger og videresendinger av radio- og fjernsynsprogrammer som kommer fra andre medlemsstater, bør forenkles ved å tilpasse den rettslige rammen for utøvelsen av opphavsrett og nærstående rettigheter som er relevant for slik virksomhet. Denne tilpasningen bør gjøres ved å ta hensyn til finansieringen og produksjonen av kreativt innhold, særlig av audiovisuelle verk.
- 8) Dette direktivet bør omfatte tilknyttede nettbaserte tjenester som tilbys av et kringkastingsforetak, og som har et klart og underordnet forhold til kringkastingsforetakets sendinger. Disse tjenestene omfatter tjenester som gir tilgang til radio- og fjernsynsprogrammer på en strengt lineær måte samtidig med sendingen, og tjenester som gir tilgang innenfor et definert tidsrom etter sendingen til radio- og fjernsynsprogrammer som er sendt tidligere av kringkastingsforetaket, det vil si såkalte «tidsforskutte tjenester». I tillegg skal de tilknyttede nettbaserte tjenestene som omfattes av dette direktivet, omfatte tjenester som gir tilgang til materiale som beriker eller på annen måte utvider radio- og fjernsynsprogrammer som sendes av kringkastingsforetakene, herunder ved å gi forhåndsomtale av, utvide, supplere eller gjennomgå innholdet i det aktuelle programmet. Dette direktivet bør få anvendelse på tilknyttede nettbaserte tjenester som kringkastingsforetakene leverer til brukere sammen med kringkastings-tjenester. Det bør også få anvendelse på tilknyttede nettbaserte tjenester som, samtidig som de har et klart og underordnet forhold til sendingen, kan være tilgjengelig for brukerne atskilt fra kringkastings-tjenesten, uten at det er en forutsetning at brukerne skal ha tilgang til denne kringkastings-tjenesten, for eksempel gjennom et abonnement. Dette berører ikke kringkastingsforetakenes frihet til å tilby slike tilknyttede nettbaserte tjenester gratis eller mot betaling. Tilgang til enkeltstående verk eller andre

⁽³⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2001/29/EF av 22. mai 2001 om harmonisering av visse sider ved opphavsrett og beslektede rettigheter i informasjonssamfunnet (EFT L 167 av 22.6.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2006/115/EF av 12. desember 2006 om utleie- og utlånsrett og om visse opphavsrettsbeslektede rettigheter på området immaterialrett (EUT L 376 av 27.12.2006, s. 28).

⁽⁵⁾ Rådsdirektiv 93/83/EØF av 27. september 1993 om samordning av visse bestemmelser om opphavsrett og nærstående rettigheter som får anvendelse på satellittkringkasting og videresending via kabel (EFT L 248 av 6.10.1993, s. 15).

vernedede arbeider som inngår i et radio- eller fjernsynsprogram, eller til verk eller andre vernelde arbeider som ikke er knyttet til noe program som sendes av kringkastingsforetaket, for eksempel tjenester som gir tilgang til individuelle musikalske eller audiovisuelle verk, musikkalbum eller videoer, for eksempel bestillingsvideo, bør ikke høre inn under virkeområdet for tjenestene som omfattes av dette direktivet.

- 9) For å forenkle klareringen av rettigheter for levering av tilknyttede nettbaserte tjenester over landegrensene er det nødvendig å fastsette opprinnelseslandsprinsippet for utøvelsen av opphavsrett og nærstående rettigheter som er relevante for handlinger som oppstår i forbindelse med levering av, tilgang til eller bruk av en tilknyttet nettbasert tjeneste. Dette prinsippet bør omfatte klarering av alle rettigheter som er nødvendige for at et kringkastingsforetak skal kunne overføre til eller gjøre tilgjengelig for allmennheten sine programmer når de leverer tilknyttede nettbaserte tjenester, herunder klarering av all opphavsrett og nærstående rettigheter til de verkene eller andre vernelde arbeidene som brukes i programmene, for eksempel rettighetene til fonogrammer eller framføringer. Dette opprinnelseslandsprinsippet bør utelukkende få anvendelse på forholdet mellom rettighetshavere, eller enheter som representerer rettighetshavere, for eksempel kollektive forvaltningsorganisasjoner, og kringkastingsforetak, og bare med sikte på levering av, tilgang til eller bruk av en tilknyttet nettbasert tjeneste. Opprinnelseslandsprinsippet bør ikke få anvendelse på all senere overføring til allmennheten av verk eller andre vernelde arbeider, over tråd eller trådløst, eller senere tilgjengeliggjøring for allmennheten av verk eller andre vernelde arbeider, over tråd eller trådløst, på en slik måte at allmennheten kan få tilgang til dem fra et selvvalgt sted og på et selvvalgt tidspunkt, eller senere eksemplarframstilling av verk eller andre vernelde arbeider som inngår i den tilknyttede nettbaserte tjenesten.
- 10) Med tanke på de særlige forholdene med hensyn til finansierings- og lisensieringsordningene for visse audiovisuelle verk, som ofte er basert på territorielle lisenser med enerett, er det når det gjelder fjernsynsprogrammer, hensiktsmessig å begrense virkeområdet for opprinnelseslandsprinsippet fastsatt i dette direktivet til visse typer programmer. Disse typene programmer bør omfatte nyhets- og aktualitetsprogrammer og et kringkastingsforetaks egne produksjoner som utelukkende finansieres av foretaket selv, herunder dersom finansieringsmidlene som brukes av kringkastingsforetaket til dets produksjoner kommer fra offentlige midler. I dette direktivet bør det med kringkastingsforetaks egne produksjoner forstås produksjoner som utføres av et kringkastingsforetak ved bruk av dets egne ressurser, men ikke produksjoner som bestilles av kringkastingsforetaket hos produsenter som er uavhengige av kringkastingsforetaket, eller samproduksjoner. Av samme årsak bør opprinnelseslandsprinsippet i henhold til dette direktivet ikke få anvendelse på fjernsynssendinger av sportsbegivenheter. Opprinnelseslandsprinsippet bør få anvendelse bare dersom programmer brukes av kringkastingsforetaket i forbindelse med dets egne tilknyttede nettbaserte tjenester. Det bør ikke få anvendelse på lisensiering av et kringkastingsforetaks egne produksjoner til tredjeparter, herunder til andre kringkastingsforetak. Opprinnelseslandsprinsippet bør ikke påvirke rettighetshavernes og kringkastingsforetakenes frihet til å inngå avtale om begrensninger, herunder territoriale begrensninger, for utnyttningen av sine rettigheter i henhold til unionsretten.
- 11) Opprinnelseslandsprinsippet fastsatt i dette direktivet bør ikke medføre noen forpliktelse for kringkastingsforetakene til å overføre til eller gjøre tilgjengelig for allmennheten programmer i deres tilknyttede nettbaserte tjenester, eller til å levere slike tilknyttede nettbaserte tjenester i en annen medlemsstat enn den medlemsstaten der de har sitt hovedsete.
- 12) Ettersom leveringen av, tilgangen til eller bruken av en tilknyttet nettbasert tjeneste i henhold til dette direktivet anses å forekomme utelukkende i den medlemsstaten der kringkastingsforetaket har sitt hovedsete, mens den tilknyttede nettbaserte tjenesten faktisk kan leveres på tvers av landegrensene til andre medlemsstater, er det nødvendig å sikre at partene ved fastsettelse av det beløpet som skal betales for de aktuelle rettighetene, skal ta hensyn til alle sider ved den tilknyttede nettbaserte tjenesten, for eksempel tjenestens funksjoner, herunder hvor lenge programmene som inngår i tjenesten, er tilgjengelig på nettet, publikum, herunder publikum i den medlemsstaten der kringkastingsforetaket har sitt hovedsete, og i andre medlemsstater der man har tilgang til og bruker de tilknyttede nettbaserte tjenestene, samt hvilke språkversjoner som leveres. Det bør likevel være mulig å bruke særlige metoder for beregning av beløpet som skal betales for rettigheter som er underlagt opprinnelseslandsprinsippet, for eksempel metoder basert på de inntektene til kringkastingsforetaket som er generert av den nettbaserte tjenesten, som særlig brukes av radioselskaper.
- 13) I henhold til prinsippet om avtalefriheten vil det fortsatt være mulig å begrense utnyttningen av rettigheter som blir påvirket av opprinnelseslandsprinsippet fastsatt i dette direktivet, forutsatt at en slik begrensning er i samsvar med unionsretten.

- 14) Operatører av videresendingstjenester kan bruke forskjellige teknologier når de på en uendret og uavkortet måte samtidig videresender en opprinnelig overføring av radio- og fjernsynsprogrammer fra en annen medlemsstat til allmennheten. Operatører av videresendingstjenester kan på forskjellige måter få tilgang til de programbærende signalene fra kringkastingsforetak, som selv overfører disse signalene til allmennheten, for eksempel ved å fange opp signalene som overføres fra kringkastingsforetakene, eller ved å motta signalene direkte fra dem gjennom den tekniske prosessen med direkte injeksjon. Slike operatørers tjenester kan tilbys via satellitt, digitale bakkebaserte nett og mobile eller lukkede IP-baserte nett og lignende nett, eller gjennom internetttilgangstjenester som definert i europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120⁽⁶⁾. Operatører av videresendingstjenester som bruker slike teknologier til sine videresendinger, bør derfor være omfattet av dette direktivet og dra nytte av ordningen som innfører obligatorisk kollektiv rettighetsforvaltning. For å sikre at det finnes tilstrekkelige beskyttelsestiltak mot ulovlig bruk av verk og andre vernede arbeider, noe som er særlig viktig når det gjelder tjenester som det betales for, bør videresendingstjenester som tilbys gjennom internetttilgangstjenester, inngå i dette direktivets virkeområde bare dersom disse videresendingstjenestene leveres i et miljø der bare autoriserte brukere kan få tilgang til videresendingene, og der sikkerhetsnivået for innholdet er sammenlignbart med sikkerhetsnivået for innhold som overføres via kontrollerte nett, for eksempel kabel eller lukkede IP-baserte nett, der innholdet som overføres er kryptert. Disse kravene bør være gjennomførbare og tilstrekkelige.
- 15) For å kunne videresende opprinnelige overføringer av radio- og fjernsynsprogrammer må operatører av videresendingstjenester innhente tillatelse fra innehaverne av eneretten til å overføre verk eller andre vernede arbeider til allmennheten. For å gi operatørene av videresendingstjenester rettssikkerhet samt å utjevne ulikhetene i nasjonal rett med hensyn til slike videresendingstjenester, bør regler tilsvarende de som gjelder for videresending via kabel som definert i direktiv 93/83/EØF, få anvendelse. Reglene fastsatt i nevnte direktiv omfatter forpliktelsen til å utøve retten til å gi eller nekte tillatelse til en operatør av en videresendingstjeneste gjennom en kollektiv forvaltningsorganisasjon. I henhold til de nevnte reglene er retten til å gi eller nekte tillatelse som sådan intakt, og bare utøvelsen av denne retten er regulert i et visst omfang. Rettighetshaverne bør få et passende vederlag for videresendingen av deres verk og andre vernede arbeider. Ved fastsettelse av rimelige lisensieringsvilkår, herunder lisensavgiften, for videresending i samsvar med europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/26/EU⁽⁷⁾, bør det blant annet tas hensyn til den økonomiske verdien av utøvelsen av rettighetene i handelen, herunder verdien som tildeles for videresendingen. Dette bør ikke berøre den kollektive utøvelsen av retten til å få betalt et rimelig, samlet vederlag for utøvende kunstnere og fonogramprodusenter for overføring til allmennheten av kommersielle fonogrammer som fastsatt i artikkel 8 nr. 2 i direktiv 2006/115/EF, og direktiv 2014/26/EU, særlig dets bestemmelser om rettighetshavernes rettigheter med hensyn til valget av en kollektiv forvaltningsorganisasjon.
- 16) Dette direktivet bør tillate at avtaler som inngås mellom en kollektiv forvaltningsorganisasjon og operatører av videresendingstjenester som er underlagt obligatorisk kollektiv rettighetsforvaltning i henhold til dette direktivet, utvides til å gjelde rettighetene til rettighetshavere som ikke er representert ved denne kollektive forvaltningsorganisasjonen, uten at disse rettighetshaverne tillates å unnta sine verk eller andre vernede arbeider fra anvendelsen av denne ordningen. I tilfeller der det er mer enn én kollektiv forvaltningsorganisasjon som forvalter rettighetene for den aktuelle kategorien for sitt territorium, bør det for det territoriet der operatøren av en videresendingstjeneste søker å klarere rettighetene for en videresending, være opp til medlemsstaten å bestemme hvilken kollektiv forvaltningsorganisasjon som har rett til å gi eller nekte tillatelse til videresending.
- 17) Eventuelle rettigheter som kringkastingsforetakene har til sine egne sendinger, herunder rettigheter til programinnholdet, bør ikke være omfattet av den obligatoriske kollektive rettighetsforvaltningen som gjelder for videresendinger. Operatører av videresendingstjenester har generelt et løpende forretningsforhold med kringkastingsforetak, og som følge av dette er identiteten til kringkastingsforetakene kjent for operatørene av videresendingstjenestene. Det er derfor relativt enkelt for disse operatørene å klarere rettighetene med kringkastingsforetakene. Operatørene av videresendingstjenester har følgelig ikke den samme byrden når de skal innhente de nødvendige lisensene fra kringkastingsforetakene som når de søker å innhente lisenser fra rettighetshavere til verk og andre vernede arbeider som inngår i radio- og fjernsynsprogrammene de videresender. Det er derfor ikke behov for å forenkle lisensieringsprosessen med hensyn til rettigheter som innehas av kringkastingsforetakene. Det er imidlertid nødvendig å sikre at kringkastingsforetak og

⁽⁶⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) 2015/2120 av 25. november 2015 om fastsettelse av tiltak for tilgang til et åpent internett og om endring av direktiv 2002/22/EF om leveringspliktige tjenester og brukerrettigheter i forbindelse med elektroniske kommunikasjonsnett og -tjenester og forordning (EU) nr. 531/2012 om gjesting i offentlige mobilkommunikasjonsnett i Unionen (EUT L 310 av 26.11.2015, s. 1).

⁽⁷⁾ Europaparlaments- og rådsdirektiv 2014/26/EU av 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning av opphavsrett og nærstående rettar og multiterritoriell lisensiering av rettar til musikkverk for bruk på nettet i den indre marknaden (EUT L 84 av 20.3.2014, s. 72).

operatører av videresendingstjenester som innleder forhandlinger, forhandler i god tro om lisenser til rettigheter for videresendinger omfattet av dette direktivet. Ved direktiv 2014/26/EU er det fastsatt lignende regler for kollektive forvaltningsorganisasjoner.

- 18) Reglene fastsatt i dette direktivet om rettighetene til videresending som utøves av kringkastingsforetakene for deres egne overføringer, bør ikke begrense rettighetshavernes mulighet til å overdra sine rettigheter til enten et kringkastingsforetak eller en kollektiv forvaltningsorganisasjon og derved få en direkte andel i det vederlaget som betales av operatøren av videresendingstjenesten.
- 19) Medlemsstatene bør kunne anvende reglene for videresending fastsatt i dette direktivet og i direktiv 93/83/EØF i situasjoner der både den opprinnelige overføringen og videresendingen finner sted på deres territorium.
- 20) For å sikre rettslig forutsigbarhet og opprettholde et høyt beskyttelsesnivå for rettighetshaverne bør det fastsettes at når kringkastingsforetakene overfører sine programbærende signaler ved direkte injeksjon bare til signaldistributørene uten å overføre programmene direkte til allmennheten, og signaldistributørene sender disse programbærende signalene til sine brukere slik at de kan se på eller lytte til programmene, anses det å foreligge bare én enkelt overføring til allmennheten, der både kringkastingsforetakene og signaldistributørene deltar med sine respektive bidrag. Kringkastingsforetakene og signaldistributørene bør derfor innhente tillatelse fra rettighetshaverne for sine spesifikke bidrag til den enkelte overføringen til allmennheten. Et kringkastingsforetaks og en signaldistributørs deltakelse i denne enkelte overføringen til allmennheten bør ikke medføre solidaransvar for kringkastingsforetaket og signaldistributøren for denne overføringen til allmennheten. Medlemsstatene bør på nasjonalt plan fortsatt fritt kunne fastsette ordningene for å innhente tillatelse til en slik enkelt overføring til allmennheten, herunder de relevante betalingene til de aktuelle rettighetshaverne, idet det tas hensyn til kringkastingsforetakets og signaldistributørens respektive utnyttning av verkene og de andre vernede arbeidene i forbindelse med den enkelte overføringen til allmennheten. Signaldistributørene har i likhet med operatørene av videresendingstjenestene en stor byrde med hensyn til rettighetsklarering, unntatt når det gjelder rettigheter som innehas av kringkastingsforetakene. Medlemsstatene bør derfor ha mulighet til å fastsette at signaldistributørene skal kunne nyte godt av en ordning med obligatorisk kollektiv rettighetsforvaltning for sine sendinger på samme måte og i samme omfang som operatører av videresendingstjenester når det gjelder videresendinger som omfattes av direktiv 93/83/EØF og dette direktivet. Dersom signaldistributørene bare gir kringkastingsforetakene «tekniske midler», i henhold til rettspraksis ved Den europeiske unions domstol, for å sikre at sendingen mottas eller for å forbedre mottaket av sendingen, bør signaldistributørene ikke anses som deltakere i en overføring til allmennheten.
- 21) Når kringkastingsforetakene overfører sine programbærende signaler direkte til allmennheten, og dermed utfører en opprinnelig overføring, og samtidig også overfører disse signalene til andre organisasjoner gjennom den tekniske prosessen med direkte injeksjon, for eksempel for å sikre kvaliteten på signalene med sikte på videresending, utgjør disse andre organisasjonenes overføring en egen overføring til allmennheten atskilt fra den som utføres av kringkastingsforetaket. I slike situasjoner bør reglene for videresending fastsatt i dette direktiv og i direktiv 93/83/EØF, som endret ved dette direktivet, få anvendelse.
- 22) For å sikre effektiv kollektiv rettighetsforvaltning og nøyaktig fordeling av inntekter som er samlet inn gjennom den obligatoriske ordningen for kollektiv forvaltning innført ved dette direktivet, er det viktig at de kollektive forvaltningsorganisasjonene holder god oversikt over medlemskap, lisenser og bruk av verk og andre vernede arbeider i samsvar med innsynskravene fastsatt i direktiv 2014/26/EU.
- 23) For å hindre at anvendelsen av opprinnelseslandsprinsippet omgås ved å forlenge gyldighetstiden til eksisterende avtaler om utøvelsen av opphavsrett og nærstående rettigheter som er relevante for levering av en tilknyttet nettbasert tjeneste og tilgangen til eller bruken av denne tjenesten, må opprinnelseslandsprinsippet få anvendelse også på eksisterende avtaler, men med en overgangsperiode. I denne overgangsperioden bør prinsippet ikke få anvendelse på de eksisterende avtalene, slik at det om nødvendig er tid til å tilpasse dem i samsvar med dette direktivet. Det er også nødvendig å fastsette en overgangsperiode slik at kringkastingsforetakene, signaldistributørene og rettighetshaverne kan tilpasse seg de nye reglene om utnyttning av verk og andre vernede arbeider ved direkte injeksjon, fastsatt i bestemmelsene i dette direktivet om overføring av programmer ved direkte injeksjon.

- 24) I samsvar med prinsippet om bedre regelverksutforming bør en gjennomgåelse av dette direktivet, herunder dets bestemmelser om direkte injeksjon, skje en viss tid etter at dette direktivet er trådt i kraft, for blant annet å vurdere dets fordeler for forbrukerne i Unionen, dets innvirkning på de kreative næringene i Unionen, og på nivået av investeringene i nytt innhold, og dermed også nytten med hensyn til større kulturelt mangfold i Unionen.
- 25) Dette direktivet er forenlig med de grunnleggende rettighetene og de prinsippene som er anerkjent i Den europeiske unions pakt om grunnleggende rettigheter. Selv om dette direktivet kan medføre et inngrep i utøvelsen av rettighetshavernes rettigheter, i den grad obligatorisk kollektiv forvaltning finner sted for utøvelsen av retten til overføring til allmennheten med hensyn til videresendingstjenester, er det nødvendig å fastsette anvendelsen av obligatorisk kollektiv forvaltning på en målrettet måte og å begrense den til bestemte tjenester.
- 26) Ettersom målet for dette direktivet, som er å fremme levering over landegrensene av tilknyttede nettbaserte tjenester for visse typer av programmer, og å forenkle videresending av radio- og fjernsynsprogrammer som kommer fra andre medlemsstater, ikke kan nås i tilstrekkelig grad av medlemsstatene og derfor på grunn av direktivets omfang og virkninger bedre kan nås på unionsplan, kan Unionen treffe tiltak i samsvar med nærhetsprinsippet som fastsatt i artikkel 5 i traktaten om Den europeiske union. I samsvar med forholdsmessighetsprinsippet fastsatt i nevnte artikkel går dette direktivet ikke lenger enn det som er nødvendig for å nå disse målene. Når det gjelder levering over landegrensene av tilknyttede nettbaserte tjenester, pålegger ikke dette direktivet kringkastingsforetakene å levere slike tjenester over landegrensene. Dette direktivet pålegger heller ikke operatører av videresendingstjenester at radio- eller fjernsynsprogrammer som kommer fra andre medlemsstater, skal inngå i deres tjenester. Dette direktivet gjelder bare utøvelsen av visse videresendingsrettigheter i den grad som er nødvendig for å forenkle lisensieringen av opphavsrett og nærstående rettigheter for slike tjenester, og med hensyn til radio- og fjernsynsprogrammer som kommer fra andre medlemsstater.
- 27) I samsvar med den felles politiske erklæringen fra medlemsstatene og Kommisjonen av 28. september 2011 om forklarende dokumenter⁽⁸⁾ har medlemsstatene forpliktet seg til at underretningen om innarbeidingstiltakene i berettigede tilfeller skal følges av ett eller flere dokumenter som forklarer sammenhengen mellom et direktivs bestanddeler og de tilsvarende delene av de nasjonale innarbeidingsdokumentene. Med hensyn til dette direktivet anser regelgiveren at oversendingen av slike dokumenter er berettiget.

VEDTATT DETTE DIREKTIVET:

KAPITTEL I

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Formål

Dette direktivet fastsetter regler som har som mål å styrke grensekryssende tilgang til et større antall radio- og fjernsynsprogrammer ved å forenkle klareringen av rettigheter for levering av nettbaserte tjenester som er tilknyttet sending av visse typer radio- og fjernsynsprogrammer, og for videresending av radio- og fjernsynsprogrammer. Det fastsetter også regler for overføring av radio- og fjernsynsprogrammer via prosessen med direkte injeksjon.

Artikkel 2

Definisjoner

I dette direktivet menes med

- 1) «tilknyttet nettbasert tjeneste» en nettbasert tjeneste som består i at radio- eller fjernsynsprogrammer leveres til allmennheten av et kringkastingsforetak eller under dets kontroll og ansvar samtidig med eller i et definert tidsrom etter kringkastingsforetakets sending av disse programmene, samt alt materiale som er knyttet til en slik sending,

⁽⁸⁾ EUT C 369 av 17.12.2011, s. 14.

- 2) «videresending» all samtidig, uendret og uavkortet videresending, unntatt videresending via kabel som definert i direktiv 93/83/EØF, som er beregnet på å mottas av allmennheten, av en opprinnelig overføring fra en annen medlemsstat av radio- eller fjernsynsprogrammer som er beregnet på å mottas av allmennheten, dersom en slik opprinnelig overføring skjer over tråd eller trådløst, herunder via satellitt, men ikke ved nettbasert overføring, forutsatt at
  - a) videresendingen utføres av en annen part enn kringkastingsforetaket som foretok den opprinnelige overføringen, eller under hvis kontroll og ansvar den opprinnelige overføringen ble gjort, uavhengig av hvordan den parten som utfører videresendingen får tilgang til de programbærende signalene fra kringkastingsforetaket med sikte på videresending, og
  - b) dersom videresendingen skjer via en internettjeneste som definert i artikkel 2 nr. 2 andre ledd i forordning (EU) 2015/2120, utføres den i et kontrollert miljø,
- 3) «kontrollert miljø» et miljø der en operatør av en videresendingstjeneste tilbyr sikker videresending til godkjente brukere,
- 4) «direkte injeksjon» en teknisk prosess der et kringkastingsforetak overfører sine programbærende signaler til en annen organisasjon enn et kringkastingsforetak på en slik måte at de programbærende signalene ikke er tilgjengelige for allmennheten under denne overføringen.

KAPITTEL II

Kringkastingsforetaks tilknyttede nettbaserte tjenester

Artikkel 3

Anvendelsen av opprinnelseslandsprinsippet på tilknyttede nettbaserte tjenester

1. Overføringer til allmennheten av verk eller andre vernede arbeider, over tråd eller trådløst, og tilgjengeliggjøring for allmennheten av verk eller andre vernede arbeider, over tråd eller trådløst, på en slik måte at allmennheten kan få tilgang til dem fra et selvvalgt sted og på et selvvalgt tidspunkt, og som finner sted ved levering til allmennheten av
  - a) radioprogrammer og
  - b) fjernsynsprogrammer som er
    - i) nyhets- og aktualitetsprogrammer, eller
    - ii) kringkastingsforetakets fullt finansierte egenproduksjoner,

i en tilknyttet nettbasert tjeneste av et kringkastingsforetak eller under dets kontroll og ansvar, samt eksemplarframstilling av slike verk eller andre vernede arbeider, som er nødvendige for levering av, tilgang til eller bruk av slike nettbaserte tjenester for de samme programmene, skal ved utøvelsen av opphavsrett og nærstående rettigheter som er relevante for disse overføringene, anses å finne sted bare i den medlemsstaten der kringkastingsforetaket har sitt hovedsete.

Bokstav b) i første ledd får ikke anvendelse på sendinger av sportsbegivenheter og verk og andre vernede arbeider som inngår i dem.

2. Når medlemsstatene fastsetter beløpet som skal betales for rettighetene som opprinnelseslandsprinsippet, som fastsatt i nr. 1, får anvendelse på, skal de sikre at partene tar hensyn til alle sider ved den tilknyttede nettbaserte tjenesten, for eksempel tjenestens funksjoner, herunder hvor lenge programmene som leveres i denne tjenesten, skal være tilgjengelige på nettet, publikum, og hvilke språkversjoner som tilbys.

Første ledd utelukker ikke at beløpet som skal betales, beregnes på grunnlag av kringkastingsforetakets inntekter.

3. Opprinnelseslandsprinsippet fastsatt i nr. 1 skal ikke berøre rettighetshavernes og kringkastingsforetakenes frihet til å inngå avtale i samsvar med unionsretten for å begrense utnyttningen av slike rettigheter, herunder rettighetene i henhold til direktiv 2001/29/EF.

KAPITTEL III

Videresending av radio- og fjernsynsprogrammer*Artikkel 4***Utøvelse av rettighetene til videresending av andre rettighetshavere enn kringkastingsforetak**

1. Videresending av programmer skal godkjennes av innehaverne av eneretten til overføring til allmennheten.

Medlemsstatene skal sikre at rettighetshaverne kan utøve sin rett til å gi eller nekte tillatelse til videresending bare gjennom en kollektiv forvaltningsorganisasjon.

2. Dersom en rettighetshaver ikke har overdratt forvaltningen av rettigheten nevnt i nr. 1 andre ledd til en kollektiv forvaltningsorganisasjon, skal den kollektive forvaltningsorganisasjonen som forvalter rettigheter i samme kategori på territoriet til den medlemsstaten som operatøren av videresendingstjenesten søker å klarere rettigheter for en videresending for, anses å ha rett til å gi eller nekte tillatelse til videresending på denne rettighetshaverens vegne.

Dersom imidlertid mer enn én kollektiv forvaltningsorganisasjon forvalter rettighetene i denne kategorien på territoriet til denne medlemsstaten, skal det for det territoriet der operatøren av en videresendingstjeneste søker å klarere rettigheter for en videresending, være opp til medlemsstaten å beslutte hvilken organisasjon for kollektiv rettighetsforvaltning som har rett til å gi eller nekte tillatelse til videresending.

3. Medlemsstatene skal sikre at en rettighetshaver har de samme rettighetene og forpliktelsene som følger av en avtale mellom en operatør av en videresendingstjeneste og én eller flere kollektive forvaltningsorganisasjoner som handler i henhold til nr. 2, som rettighetshavere som har bemyndiget denne eller disse kollektive forvaltningsorganisasjonene. Medlemsstatene skal også sikre at denne rettighetshaveren er i stand til å kreve disse rettighetene innen en frist som skal fastsettes av den berørte medlemsstaten, og som ikke skal være kortere enn tre år regnet fra datoen for videresendingen som inneholder vedkommendes verk eller andre vernede arbeider.

*Artikkel 5***Utøvelse av rettighetene til videresending av kringkastingsforetak**

1. Medlemsstatene skal sikre at artikkel 4 ikke får anvendelse på rettighetene til videresending som utøves av et kringkastingsforetak for dets egne overføringer, uavhengig av om de aktuelle rettighetene er kringkastingsforetakets egne eller er overdratt til det av andre rettighetshavere.

2. Medlemsstatene skal sikre at dersom kringkastingsforetak og operatører av videresendingstjenester innleder forhandlinger om tillatelse til videresending i henhold til dette direktivet, skal disse forhandlingene finne sted i god tro.

*Artikkel 6***Mekling**

Medlemsstatene skal sikre at det er mulig å be om bistand fra én eller flere meklere som fastsatt i artikkel 11 i direktiv 93/83/EØF, dersom det ikke er inngått noen avtale mellom den kollektive forvaltningsorganisasjonen og operatøren av en videresendingstjeneste, eller mellom operatøren av en videresendingstjeneste og kringkastingsforetaket om tillatelse til videresending av sendinger.

*Artikkel 7***Videresending av en opprinnelig overføring som kommer fra samme medlemsstat**

Medlemsstatene kan fastsette at reglene i dette kapittel og kapittel III i direktiv 93/83/EØF får anvendelse på situasjoner der både den opprinnelige overføringen og videresendingen finner sted på deres territorium.

KAPITTEL IV

Overføring av programmer ved direkte injeksjon*Artikkel 8***Overføring av programmer ved direkte injeksjon**

1. Dersom et kringkastingsforetak ved direkte injeksjon overfører sine programbærende signaler til en signaldistributør uten at kringkastingsforetaket selv samtidig overfører disse programbærende signalene direkte til allmennheten, og signaldistributøren overfører disse programbærende signalene til allmennheten, skal kringkastingsforetaket og signaldistributøren anses for å delta i én enkelt overføring til allmennheten som de skal innhente tillatelse til fra rettighetshaverne. Medlemsstatene kan fastsette ordninger for innhenting av tillatelse fra rettighetshaverne.
2. Medlemsstatene kan fastsette at artikkel 4, 5 og 6 i dette direktivet skal gjelde tilsvarende med nødvendige endringer for rettighetshavernes utøvelse av retten til å gi eller nekte tillatelse til signaldistributører for en overføring nevnt i nr. 1 som er utført med ett av de tekniske midlene nevnt i artikkel 1 nr. 3 i direktiv 93/83/EØF eller artikkel 2 nr. 2 i dette direktivet.

KAPITTEL V

Sluttbestemmelser*Artikkel 9***Endring av direktiv 93/83/EØF**

I direktiv 93/83/EØF skal artikkel 1 nr. 3 lyde:

«3. I dette direktiv menes med «videresending via kabel» samtidig, uendret og uavkortet videresending via kabel eller mikrobølge-system for mottak av allmennheten av en førstegangs overføring fra en annen medlemsstat, trådbasert eller trådløst, herunder via satellitt, av radio- eller fjernsynsprogrammer beregnet på å mottas av allmennheten, uavhengig av hvordan operatøren av en tjeneste for videresending via kabel får tilgang til de programbærende signalene fra kringkastingsforetaket med henblikk på videresending.»

*Artikkel 10***Gjennomgåelse**

1. Kommisjonen skal innen 7. juni 2025 foreta en gjennomgåelse av dette direktivet og framlegge de viktigste resultatene i en rapport til Europaparlamentet, Rådet og Den europeiske økonomiske og sosiale komité. Rapporten skal offentliggjøres og gjøres tilgjengelig for allmennheten på Kommisjonens nettsted.
2. Medlemsstatene skal i rett tid framlegge for Kommisjonen de opplysningene som er relevante og nødvendige for utarbeiding av rapporten nevnt i nr. 1.

*Artikkel 11***Overgangsbestemmelser**

Avtaler om utøvelsen av opphavsrett og nærstående rettigheter som er relevante for overføring til allmennheten av verk eller andre vernede arbeider, over tråd eller trådløst, og tilgjengeliggjøring for allmennheten av verk eller andre vernede arbeider, over tråd eller trådløst, på en slik måte at allmennheten kan få tilgang til dem fra et selvvalgt sted og på et selvvalgt tidspunkt, som skjer i forbindelse med levering av en tilknyttet nettbasert tjeneste og ved eksemplarframstillingshandlinger som er nødvendige for levering av, tilgang til eller bruk av slik nettbasert tjeneste, og som er i kraft 7. juni 2021, skal være omfattet av artikkel 3 fra og med 7. juni 2023 dersom de utløper etter den datoen.

Tillatelser som innhentes for overføringer til allmennheten som hører inn under artikkel 8, og som er i kraft 7. juni 2021, skal være omfattet av artikkel 8 fra og med 7. juni 2025 dersom de utløper etter den datoen.

*Artikkel 12***Innarbeiding i nasjonal rett**

1. Medlemsstatene skal innen 7. juni 2021 sette i kraft de lovene og forskriftene som er nødvendige for å etterkomme dette direktivet. De skal umiddelbart underrette Kommisjonen om dette.

Når disse bestemmelsene vedtas av medlemsstatene, skal de inneholde en henvisning til dette direktivet, eller det skal vises til direktivet når de kunngjøres. Nærmere regler for henvisningen fastsettes av medlemsstatene.

2. Medlemsstatene skal oversende Kommisjonen teksten til de viktigste internrettslige bestemmelsene som de vedtar på det området dette direktivet omhandler.

*Artikkel 13***Ikrafttredelse**

Dette direktivet trer i kraft den 20. dagen etter at det er kunngjort i *Den europeiske unjons tidende*.

*Artikkel 14***Adressater**

Dette direktivet er rettet til medlemsstatene.

Utferdiget i Strasbourg 17. april 2019.

For Europaparlamentet

A. TAJANI

President

For Rådet

G. CIAMBA

Formann
